

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/56664 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 22 maart 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatsecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 november 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 maart 2007, verzonden op 27 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

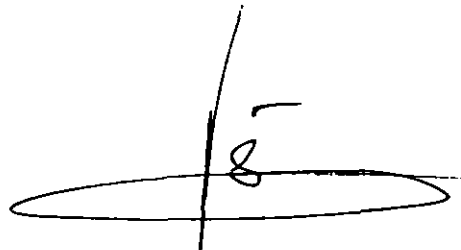
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 juni 2007

348-555.

Verzonden: **15 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 05/56664

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 22 maart 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Afghaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. J. Broersen, jurist bij de Stichting Rechtsbijstand Asiel te Haarlem,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie, voorheen de minister van Justitie, voorheen de minister
voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. L.A.M. de Groot, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 9 oktober 2002 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 20 april 2004 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 17 mei 2004 beroep ingesteld.
- 1.2 Bij uitspraak van 18 april 2005 heeft deze rechtbank en nevenzittingsplaats (AWB 04/22870) het beroep gegrond verklaard.
- 1.3 Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 18 november 2005 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 15 december 2005 beroep ingesteld.
- 1.4 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.5 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 8 februari 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

zaaknummer: AWB 05/56664

2

-
- 2.2 Ingevolge artikel 34 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 Vw, van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder c, Vw slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 Vw, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 Vw voordoet.
- 2.3 Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw worden ingetrokken dan wel kan de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 Vw, is komen te vervallen.
- 2.4 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.5 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.6 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Eiser is Paahom en afkomstig uit de provincie Kabul. In 1996 werd hij neergeschoten door de Taliban omdat zij hem wilden meenemen om te strijden tegen de Massoud en hij zich hiertegen verzette. In 1998 zijn de Taliban meerdere malen bij de woning van eiser langs gekomen om hem te ronselen. Hij was op dat moment steeds niet thuis, maar op het land aan het werk. Eisers oom wilde de ouderen uit het dorp laten bemiddelen maar die gaven aan niets te kunnen doen. Uiteindelijk besloot de oom van eiser dat hij moest vluchten. Na zijn vertrek uit Afghanistan heeft hij via zijn familie vernomen dat zijn broer heeft gevochten met dezelfde Taliban-leden die eiser hadden neergeschoten en dat hij twee daarvan zou hebben verwond. De broer van eiser is vervolgens gevlucht naar Engeland. De bloedwraak was aanleiding voor de moeder en oom van eiser om naar Pakistan te vluchten. Inmiddels is de broer van eiser door Engeland teruggestuurd naar Afghanistan. Op de terugweg naar Kabul is de broer van eiser onvond. Eiser vreest bij terugkeer in de huidige situatie voor bloedwraak.
- 2.7 Verweerder stelt zich -samengevat- op het standpunt dat met de afschaffing van het categoriale beschermingsbeleid voor Afghaanse asielzoekers de grond voor verlening als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw is komen te vervallen, hetgeen aanleiding is om de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd af te wijzen. Voorts heeft eiser zijn gestelde vrees voor vervolging niet aannemelijk gemaakt zodat er geen andere gronden bestaan voor vergunningverlening als genoemd in artikel 29, eerste lid, Vw.
- 2.8 Eiser heeft daar in beroep het volgende -samengevat- tegenin gebracht. Het gehoor van 8 september 2005 is niet gegaan zoals het hoort. Eiser kon het dialect van de tolk maar slecht volgen. Aan het eind van het gehoor heeft hij gezegd dat hij moeite had de tolk te verstaan. Het antwoord van de rapporteur was uiteindelijk dat hij dat maar aan zijn gemachtigde moest melden. Voorts zat de tolk door omstandigheden op hete kolen. Hierdoor heeft eiser niet de aandacht kunnen krijgen die hij nodig had. Hij heeft geen

zaaknummer: AWB 05/56664

3

faire kans gehad om de oorzaken van zijn vrees goed naar voren te brengen. Het bestreden besluit geeft dan ook geen blijk van een zorgvuldig onderzoek, noch van een deugdelijke belangenafweging. Uit de aangebrachte correcties bij het gehoor blijkt dat de situatie van eiser wel degelijk aannemelijk is en niet zomaar ongeloofwaardig geacht kan worden. Eiser wenst opnieuw te worden gehoord.

- 2.9 In zijn verweerschrift heeft verweerder zijn standpunt met betrekking tot de toetsing van de geloofwaardigheid van het asielrelaas nader toegelicht in die zin dat de zin die ziet op de stelling dat het asielrelaas van eiser een positieve overtuigingskracht ontbeert, welke stelling te vinden is onder 3.10 van het verweerschrift, abusievelijk is opgenomen. Aan eiser wordt het bepaalde in artikel 31, tweede lid onder f, Vw, niet tegengeworpen.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.10 De rechtbank gaat bij de beoordeling uit van de volgende feiten. Bij besluit van 7 september 2000 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 27 november 1999 om toelating als vluchteling niet ingewilligd. Bij hetzelfde besluit is aan eiser een voorwaardelijke vergunning tot verblijf voor bepaalde tijd verleend. Deze vergunning is op 1 april 2001 van rechtswege omgezet in een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw.
- 2.11 Met ingang van 9 september 2002 heeft verweerder het categoriale beschermingsbeleid voor Afghaanse asielzoekers beëindigd. Eiser heeft hiertegen geen gronden aangevoerd, zodat niet in geschil is dat hij na de verlening van zijn verblijfsvergunning niet langer op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw voor vergunningverlening in aanmerking komt.
- 2.12 Bij voornoemde uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 18 april 2005 is in rechte komen vast te staan dat verweerder op goede gronden heeft overwogen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij ten tijde van de verleende vergunning in aanmerking kwam voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw.
- 2.13 Ter beoordeling ligt voor of verweerder, gelet op de huidige situatie, op goede gronden aan eiser geen verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw heeft verleend.
- 2.14 Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser onvoldoende aannemelijk gemaakt dat hij door onzorgvuldig handelen van verweerder tijdens het gehoor in zijn belangen is geschaad. Er zijn onvoldoende aanknopingspunten om aan te nemen dat het gehoor door omstandigheden aan de zijde van de tolk onzorgvuldig is verlopen. Dat zijn gemachtigde tijdens het gehoor niet aanwezig was, ligt in de risicosfeer van eiser en kan verweerder niet worden toegerekend. Hier komt bij dat eiser in de gelegenheid is gesteld om correcties en aanvullingen te geven op het gehoor. Van deze gelegenheid heeft eiser gebruik gemaakt en verweerder heeft de correcties en aanvullingen van de gemachtigde betrokken bij de totstandkoming van het bestreden besluit. Onder deze omstandigheden kan de beroepsgrond van eiser dat het verweerder moet worden aangerekend dat zijn relaas tijdens dit gehoor niet duidelijk is overgekomen, niet slagen.

zaaknummer: AWB 05/56664

4

-
- 2.15 De rechtbank zal voorts beoordelen of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is.
- 2.16 Verweerder pleegt het relaas in beginsel voor waar aan te nemen, indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord en het relaas innerlijk consistent is en niet onaannemelijk is en strookt met wat er over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.
- 2.17 Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling naar voren gebrachte feiten, behoort ook de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling met betrekking tot die feiten geuite vermoeden tot de primaire verantwoordelijkheid van verweerder. De rechter dient die beoordeling terughoudend te toetsen.
- 2.18 Gelet op het hierboven in rechtsoverweging 2.16 genoemde toetsingskader is de rechtbank van oordeel dat het standpunt van verweerder over de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiser niet onredelijk is. Verweerder heeft hier het volgende bij mogen betrekken. Eiser heeft tegenstrijdige en vage verklaringen afgelegd met betrekking tot de djarga's. Zo is hij niet duidelijk geweest over wanneer de djarga's hebben plaatsgevonden of wat daar is besproken, dan wel van hoeveel djarga's sprake is geweest. Voorts heeft hij niet aannemelijk kunnen maken dat zijn broer daadwerkelijk is ontvoerd, noch wie verantwoordelijk is voor deze ontvoering. Ter onderbouwing van zijn stellingen heeft eiser documenten overgelegd. Deze documenten kunnen echter niet op authenticiteit worden onderzocht en geven evenmin voldoende duidelijkheid over de door eiser gestelde gebeurtenissen.
- 2.19 Uit voorgaande overwegingen volgt dat de beroepsgrond van eiser dat verweerder niet in redelijkheid tot het standpunt heeft kunnen komen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is, niet kan slagen.
- 2.20 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.21 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 05/56664

5

3. Beslissing

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.J. van Keken, rechter, en op 22 maart 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S.L.L. van den Akker, griffier.

afschrift verzonden op: 27 MAART 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

ADVOCATENKANTOOR DAYALA
ATTORNEY AT LAW

Advocaten en Procureurs

Mr. dr. G.P. Dayala
Mr. N.D.Z.R. Mohamed Hoessein

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Amsterdam

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
Per fax: 070-3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 APR 2007	
ZAAKNR. 200702804/112	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

geboren op met de Afghaanse nationaliteit en
wonende aan de ten deze domicilie kiezende
ten kantore van zijn gevolmachtigde mr. dr. G.P. Dayala te Amsterdam (1107 ES), Reigersbos
100, advocaat, die verklaart daartoe bepaaldelijk en in het bijzonder te zijn gevolmachtigd tot
het instellen van het hoger beroep.

Appellant tekent hierbij hoger beroep aan tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, Vreemdelingenkamer enkelvoudig; d.d. 22 maart 2007 onder
reg. nr AWB 05/56664; Appellant voelt zich gegriefd en bezwaard door deze uitspraak.

Van deze uitspraak wordt hierbij kopie van overgelegd.
Van deze uitspraak wordt hoger beroep ingesteld en worden daartoe de volgende grieven
aangevoerd een en ander onder voorbehoud tot aanvulling van de grieven.

Grief:

Ten onrechte volgt de rechtbank het oordeel van de IND dat appellant ongeloofwaardig is in
zijn verklaringen. De rechtbank overweegt hierbij er tegenstrijdige en vage verklaringen zijn
afgelegd met betrekking tot de djarga's en heeft hij niet aannemelijk kunnen maken dat zijn
broer is ontvoerd en door wie.

Toelichting:

De afdeling bestuursrechtspraak Raad van State houdt als uitgangspunt aan dat het asielrelaas
van de asielzoeker geloofwaardig is als de asielzoeker de vragen zo volledig mogelijk heeft
beantwoord, het verhaal op hoofdlijnen innerlijk consistent is en niet onaannemelijk is en het
asielrelaas strookt met hetgeen over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is
en indien het relaas op het niveau van relevante bijzonderheden geen hiaten, vaagheden,
ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden voorkomen.
Appellante heeft bereidwilligheid om mee te werken getoond en heeft tijdens alle
verklaringen aangegeven dat hij bereid is mee te werken. Hij heeft daarbij alle vragen zo
volledig mogelijk beantwoord en het asielrelaas strookt met hetgeen bekend is over
Afghanistan. Kortom zijn weergave is juist.

Reigersbos 100-H 1107 ES Amsterdam (Z.O.)
Tel: 020 - 691 00 93 / 691 05 86 Fax: 020- 691 03 32 mobiel: 06 30 89 51 49
e-mail: g.p.dayala@hccnet.nl

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt
uitgekeerd. Any liability shall be limited to the amount which is paid out under the firm's professional liability policy in the matter
concerned.

Ten aanzien van de djarga's is het relaas van appellant niet tegenstrijdig; immers appellant heeft aangegeven dat deze hebben plaatsgevonden. Het is niet ongebruikelijk dat de vergaderingen van de djarga's worden afgebroken en later hervat. In dit verband is het niet eenduidig aan te geven hoeveel djarga's er feitelijk hebben plaatsgevonden omdat de een in het verlengde van de ander ligt en er een paar keer om andere redenen is vergaderd dan alleen de omstandigheden van cliënt alleen.

Ten aanzien van het punt of de broer is ontvoerd is, is dit nauwelijks een hoofdlijn te noemen en ook geen relevante bijzonderheid nu juist wel vaststaat dat de broer na -onvrijwillige- terugkeer naar Afghanistan niet meer bij de moeder en zus is aangekomen, in elk geval geen contact heeft opgenomen met zijn familie aldaar. De angst over het lot van de broer is concreet nu hij nooit meer is gevonden en er niets meer van hem is vernomen en bekend was bij derden dat hij in Afghanistan zou aankomen.

Appellant is dan ook de mening toegedaan dat de situatie in Afghanistan voor hem onveilig is en dat zijn terugkeer onevenredig hard zal zijn, vermits hij zeker als opposant zal worden gevangen genomen of vermoord door de degenen die zijn broer hebben ontvoerd en waarschijnlijk vermoord hebben. Hij acht de rechtbank te summier te zijn ingegaan op zijn stellingen terzake en is van oordeel dat er sprake is van schending van een deugdelijke motivering, belangenafweging en is er geen sprake is van een consistente beschikking. Hierdoor doet de rechtseenheid in casu kneilend doet gevoelen. Immers de authenticiteit van de documenten die door appellant zijn aangeleverd, worden ten onrechte, zonder enig gedegen onderzoek en nadere motivering betwist door IND, temeer nu appellant de documenten bij officiële instanties heeft opgevraagd. Van enige valsheid en onjuistheid daarvan is daarbij niets gebleken.

De rechtbank miskent dat er bij afwijzing van zijn asiel voor appellant een zeer schrijnende situatie kan ontstaan waarbij wellicht hem hetzelfde noodlot als zijn broer staat te wachten; het immers nog steeds bekend of zijn broer nog in leven is. Appellante zal ongetwijfeld ook aan dit heersend geweld in Afghanistan worden blootgesteld. Dit tendeert toch naar een redelijke belangenafweging die IND had behoren maken, temeer nu appellant hier lande zijn leven heeft opgebouwd en totaal is ingeburgerd in Nederlandse gemeenschap; bovendien verlies IND uit het oog dat appellante ook valt onder de zgn. Pardonregeling. Ten onrechte wordt niet getoetst dat appellant, aanspraak maakt op verblijf krachtens deze regeling, waardoor zijn asielaanvraag wellicht zal worden gehonoreerd.

Amsterdam, 18 april 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigde advocaat

Mr. dr. G.P. Dayala

